

KOSMONOSKÝ

Zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

červen 2022

SLOVO STAROSTY K OTEVŘENÍ BIOTOPU

Slavnostní otevření biotopu dává smysl mého působení v komunální politice, kde jsem už čtyřicet let. Pokud by to byla jedna jediná akce, kterou se podařilo zrealizovat, tak mi to stálo za to. Musím říct, že pro mě osobně je vybudování tohoto areálu naprosto zlomové a je odměnou za moji práci i všech z vedení města, kteří se na tom podíleli. Opravdu jsme tomu věnovali spoustu času. Chtěl bych podotknout, že současnému vedení města se podařilo zrealizovat projekt, o který se v minulých letech snažila bývalá vedení napříč politickým spektrem. Vždy to měli jako první bod svých volebních programů, ale nikdy k tomu nedošlo. Nám se to podařilo díky tomu, že jsme to měli opravdu nastavené jako prioritu a dovedli ji ke zdárnému konci.

Obora Park Kosmonosy by měla být místem, kde se lidé rádi setkávají a budou tam trávit volný čas. Místem, kde si ti nejmenší užijí bezstarostné dětství. Areál se stane místem, kde se bude odehrávat kulturně-spoločenský i sportovní život obyvatel města.

PharmDr. Eduard Masarčík

KONEC PLATNOSTI ZNÁMEK NA POPELNICE

Připomínáme, že 30. červen je poslední den, do kdy musí být uhrazen poplatek za odpady na letošní rok. Po tomto termínu již přestanou platit loňské známky a svázet se budou pouze ty popelnice s označením roku 2022. Do konce června ještě akceptujeme odevzdání tiskopisu k poskytnutí součinnosti k evidenci nádob, na základě kterého je uplatněna sleva na poplatku za odpady. Od 1. července budou poplatníkům, kteří tiskopis neodevzdali doměřeny poplatky v plné výši, tedy 500 Kč na poplatníka.

V průběhu léta proběhne instalace transpondérů, konkrétní harmonogram kdy budou práce probíhat ještě není stanoven, proto žádáme občany, aby v den svozu (v úterý) neuklízeli popelnice bezprostředně po výsypu, ale nechali je přístupné až do 18:00 na veřejném prostranství. Děkujeme.

Do konce června je zároveň splatný i poplatek za psy. Poplatky lze hradit na pokladně MÚ Kosmonosy v úředních dnech, tedy v pondělí a ve středu v době od 8-12 a od 13-17 hodin.

KATEŘINA PETŘÍČKOVÁ

POZVÁNKA NA SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ BIOTOPU

Sobota 25. června se zapíše do historie. Po dlouhých 44 letech bude otevřen zrekonstruovaný volnočasový Obora park Kosmonosy. Areál s biotopem tak dostává novou tvář. Akce je spojená se dnem města Kosmonosy. Začne ve 14 hodin a nabídne bohatý doprovodný program pro všechny generace. Samozřejmě s občerstvením a s hudební tečkou na závěr – skupinou ABBA Revival.

„Je to výjimečná událost, proto bych chtěl všechny, nejen Kosmonosáky, na slavnostní otevření biotopu pozvat,“ zmínil starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. Práce na biotopu začaly v roce 2020, naplno se pak rozjely loni v září. Obora Park Kosmonosy tak postupně dostávala svou současnou tvář. Slavnostního otevření se kromě představitelů města zúčastní řada významných osobností Mladoboleslavska. „Osobně jsem pozval starosty okolních měst, na slavnostním zahájení se objeví zástupci společnosti Škoda Auto a Nadačního fondu Škoda Auto, akci chceme pochopitelně také náležitě medializovat.“

Kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík zve v dnešním vydání Zpravodaje na slavnostní otevření biotopu. Uskuteční se v sobotu 25. června. Fotil Miroslav Polach, AZ FOTO MB

Samozřejmě je přichystaný sportovní i kulturní program, a to nejen pro děti, ale i dospělé,“ doplnil kosmonoský starosta s tím, že akce je pojatá jako významná a přelomová událost v historii města Kosmonos.

Zároveň je třeba zmínit jednu podstatnou věc – celý režim provozu

biotopu bude vedený jako zkušební. V praxi to znamená, že správa biotopu bude reagovat na vzniklé situace, a ty bude řešit. „Byl bych rád, kdyby se návštěvníci k celému areálu chovali s pokorou a respektem. A zároveň s vědomím, že má sloužit po další desítky let i budoucím generacím.“

Součástí rekonstrukce celého areálu bude také etapa týkající se přilehlé louky a jejího následného využití. Počítá se s letním kinem a rozhlednou s výhledem na celý areál. Realizace začne na podzim letošního roku. „Následovat bude další etapa, která teprve bude vysoutěžená. Realizovat bychom ji chtěli na jaře roku 2023. Týká se části Obory, kde budou různé běhací a mlátové stezky. Snažíme se maximálně kopírovat přírodní charakter této lokality. V místě vznikne taková volnočasová relaxační zóna podobná mladoboleslavské Štěpánce. Tím by měla rekonstrukce celého areálu skončit,“ vypočítal starosta PharmDr. Eduard Masarčík.

PAVEL PETR

UZAVÍRKY NA I/38 PRŮMYSLOVÁ

Od 2. července 2022 bude po etapách probíhat oprava silnice I/38 mezi okružní křižovatkou u Lidlu a okružní křižovatkou u 13. brány. Oprava bude zahrnovat frézování a pokládku nového živičného krytu na obou směrově oddělených pásích vždy za částečné uzavírky daného úseku. Předmětem opravy bude i úprava přechodů pro chodce u vložené malé okružní křižovatky s ulicí Pod Loretou, včetně rekonstrukce tohoto „kruháku“ na turbookružní křižovátku. Ukončení opravy je naplánováno na půlku září 2022. (mš)

Uvnitř čtete

Tělocvična pro školu i veřejnost ... 2

Potlesk pro herečku Ivu Janžurovou ... 3

Z historie kosmonoského koupaliště ... 4-5

Pozvánka na Zámecké léto ... 6

Hasičský memoriál Josefa Ryse ... 7

Fotbalový rod Mašků ... 8

AREÁL POD DOHLEDEM KAMER

Obora Park Kosmonosy bude snímán kamerami, které budou zajišťovat bezpečnost v uvedeném areálu. Vše bude monitorovat kosmonoská Městská policie. Ta bude, v součinnosti s Policií České republiky důsledně dohlížet také na dodržování dopravního režimu a pravidel. To proto, že celá zóna pod volnočasovým areálem je obytá. Parkovat proto bude možné pouze na vyhrazených místech. Parkování na jiných plochách bude tvrdě postižováno. Při slavnostním otevření 25. června pak budou pro návštěvníky vytvořena parkovací místa a město při této příležitosti chystá také parkovací plochy u Galatey. K dispozici budou také místa před volnočasovým areálem, kde v posledních dnech probíhalo čištění.

Přímo v areálu pak bude do konce července hotová správní budova s hygienickým a sociálním zařízením. (pp)

Do posledního místečka zaplněný Zrcadlový sál tleskal herečce Ivě Janžurové. Ta přijela na pozvání klavíristy Miroslava Sekery a s úsměvem odpovídala na dotazy při besedě. Více se dočtete uvnitř Zpravodaje. Fotil Martin Veselý

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KOU PACÍHO BIOTOPU

aneb druhý ročník
Dne města Kosmonosy

25. 6. 2022 14.00

**Volnočasový areál
Obora park Kosmonosy**

Foto vizualizace projektu

Město Kosmonosy zve na slavnostní otevření nového koupacího biotopu. Čeká vás zábavné odpoledne pro celou rodinu.

- hry a zábava pro děti
- hudební vystoupení Rarášci
- Filip Šubr a NO TALENT
- ABBA revival
- zajímavé rozhovory
- stánky s občerstvením
- a další

kosmonosy.cz
facebook.com/kosmonosy

Město Kosmonosy

MULTIFUNKČNÍ TĚLOCVIČNA PRO ŠKOLU I VEŘEJNOST

Práce na výstavbě kosmonoské multifunkční tělocvičny zdárně pokračují. Ostatně, pokud kolem staveniště procházíte, můžete se o tom sami přesvědčit. Přáním je, aby už před letošními Vánocemi začala fungovat. Sportovní vyžití nabídne nejen žákům kosmonoské základní školy, ale také široké veřejnosti. Povídalí jsme si o tom s místostarostou Kosmonos Mgr. Petrem Boubínem.

Kdy se vlastně začalo uvažovat o stavbě multifunkční tělocvičny?

„Historicky se o její stavbě uvažovalo už někdy od roku 2000. Místo, kde se současná multifunkční tělocvična staví, bylo územním plánem určené ke stavbě podobné budovy už právě kolem tohoto roku. Možná kousek před ním.“

Kdy se současné vedení kosmonoské radnice začalo tomuto projektu věnovat?

„S myšlenkou jsme se vážně začali zabývat v minulém volebním období. Vysoutěžili jsme projekční kancelář, která nejdříve připravila studii. Následně vypracovala veškerou projektovou dokumentaci. Na přelomu let 2020/2021 jsme vysoutěžili generálního dodavatele stavby. Ta by měla být zkolaudovaná a připravená k užívání do konce letošního roku, a to včetně vnitřního vybavení.“

Jak velké prostory multifunkční tělocvična vlastně nabídne?

„Uvnitř je velká plocha, kterou bude v případě potřeby možné předit na dvě menší a to díky uprostřed umístěné navinovací dělicí stěně. Škole to například umožní obsa-

zení prostoru dvěma třídami najednou. Na každé půlce jsou namalovaná a vymezená hřiště, připravené budou tyče na volejbal a také basketbalové koše.“

To ale není veškeré vybavení?

„Samozřejmě, že ne. V budově najdete také multifunkční cvičicí sál pro gymnastiku, jógu a další podobné sporty. V přízemí se počítá se sociálním zařízením. V patře vznikají další dva multifunkční sály, které mohou být například školou využívané jako učebny nebo poslouží občanům Kosmonos pro různé, například kulturní akce. Hala samotná tak splňuje kritéria pro většinu sportů a díky skladbě podlahy, jejímž výběru jsme věnovali hodně času, tam bude možné pořádat i plesy. V horním patře bude navíc galerie, ze které bude možné sledovat veškeré dění na palubovce. Počítá se i s prostorem a případným zázemím pro občerstvení.“

Mimochodem, pro halové sporty zatím sloužila v Kosmonosích sokolovna. Její parametry a zázemí už ale asi současným požadavkům nevyhovují?

„Sokolovna je sto let stará a poplatná době vzniku. Je to samozřejmě úžasná stavba. Dnes už ale prostě nestačí. Dlouhodobě je problém i s hygienickými normami a prostorem. Stavba multifunkční tělocvičny je proto nezbytná. Vedou se samozřejmě diskuze o dalším využití sokolovny. Každopádně projde určitě nějakou re-vitalizací. Myslím, že by ji více mohly využívat i kosmonoské spolky ke kulturním činnostem.“

Komu ale bude sloužit právě nová multifunkční tělocvična?

„Prioritou je škola. Počítáme s tím, že multifunkční tělocvičnu bude v rámci výuky využívat do odpoledne. Potom by měla být využívána místními sportovními kluby, které už nebudou muset pro svou přípravu a tréninky hledat prostory mimo Kosmonosy, třeba jako doposud v Mladé Boleslavi. Navíc samotné kosmonoské kluby budou moct uspořádat nej-různější turnaje a zápasy. Samozřejmě odpovídající prostory nabídne i široké veřejnosti.“

Jak to aktuálně vypadá se samotnou stavbou?

„Teď jsou osazena všechna okna, budova je tak vlastně už uzavřená. Ještě čekáme na dveře, dělá se fasáda včetně zateplení, uvnitř se montuje akustický podhled, světla, počítá se v nejbližší době s přípravou zábradlí na galerii a pochopitelně probíhá realizace veškerých rozvodů.“

Termín dokončení už jsme zmínili. Vy osobně věříte, že se tak opravdu stane v letošním roce?

„Myslím si, že ještě před Vánoci by multifunkční tělocvična skutečně mohla začít fungovat. Termín realizace pro zhotovitelskou firmu je do konce října. Následně proběhne dovybavení vnitřku cvičicími nástroji. Máme vysoutěžený nový mobiliář, část ale použijeme i ze staré sokolovny. Větší část se ovšem pořizuje nová. Uvidíme proto, jak se všechno podaří zkompletovat a zprovoznit. Teoreticky bude tělocvična funkční, jakmile ji převezmeme od zhotovitele.“

PAVEL PETR

ZAPLNĚNÝ SÁL TLESKAL LEGENDĚ – IVĚ JANŽUROVÉ

Zrcadlový sál zámku Kosmonosy se zaplnil do posledního místečka. Nebylo divu. Pozvání do pořadu Za zrcadlem totiž přijala legendární herečka IVA JANŽUROVÁ. Přijela na pozvání klavíristy Miroslava Sekery, který sám v programu vystoupil společně se svými syny. Mladší Vojtěšek hrál na violoncello, starší Michal na klavír.

Ivu Janžurovou už při vstupu do Zrcadlového sálu vítal dlouhý potlesk. Po něm už se herečka usadila do pomyslného křesla pro hosta a pustila se do poutavého vyprávění, které vyšperkovala také skvělou improvizací, když jí v kabelce zazvonil mobilní telefon. Vyprávěla o divadle, filmu i televizi. Znovu tak ožili třeba Světáci nebo film Teroristka. Rozpovídala se o Felixi Holzmannovi a scénkách Seznamovací kancelář a legendární Včera, dnes a zítra. Nejvíce času věnovala ale divadlu a angažmá ve Vinohradském a později Národním divadle. V současnosti například můžete vidět Ivu Janžurovou ve hře Audience u královny, kde hraje královnu Alžbětu II. Hlavní roli má také v další inscenaci Pusťte mě ven, kde má režijní dohled její dcera Sabina Remundová. Po poslední odpovědi vyprovázeli Ivu Janžurovou zasloužený potlesk ve stoje.

(pp)

Iva Janžurová při besedě v zrcadlovém sále zámku Kosmonosy

Na pódiu se představil také nejmladší z rodu Sekerů Vojtěšek.

STAVBA NOVÉHO MOSTU PŘES DÁLNICI

Výstavba mostu přes dálnici D10 byla slavnostně zahájena přímo v areálu hlavního výrobního závodu Škoda Auto v Mladé Boleslavi. Konkrétně v místě, kde se bude nové přemostění nacházet. Ponese název Most Laurina & Klementa. Nové přemostění vznikne mezi sjezdy 44 Mladá Boleslav a 46 Kosmonosy.

Tato stavba je projektována jako směrově rozdělená čtyřproudá obousměrná komunikace. Projekt počítá také s novou bránou do areálu automobilky. Navazovat bude komunikace třetí třídy. Ceremoniálu se zúčastnili Michael Oeljeklaus, člen představenstva za oblast Výroby a logistiky, předseda Odborů KOVO Jaroslav Povšík, ministr dopravy Martin Kupka, radní Středočeského kraje pro dopravu Karel Bendl a také starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. Společně pak hosté otiskli

své dlaně do základních desek stavby.

„Celý projekt realizuje Škoda Auto v návaznosti na další projektové záležitosti a realizaci další dopravní infrastruktury spojenou nejen s městy v okolí D10, ale i s automobilkou samotnou,“ řekl starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

Tato spolupráce veřejného a soukromého sektoru přinese zásadní snížení dopravní zátěže v okolí. Investice do nového mostu v případě společnosti Škoda Auto představuje investici 650 milionů korun. Dokončení je plánované na červen příštího roku. Poté bude sloužit především nákladní kamionové dopravě, která tudy bude přivážet komponenty nezbytné pro výrobu. Opačnou cestou budou závod opouštět nové vozy směřující do lokalit, jež nejsou vhodné pro jinak upřednostňovanou vlakovou dopravu.

(pp)

FORENZNÍ ZNAČENÍ KOL

Občané Kosmonos budou mít od července do října možnost každý první a třetí čtvrtek v měsíci v čase od 8 do 11 a od 12 do 15 hodin dostavit se s občanským průkazem do ulice Starofární 152 v Mladé Boleslavi, kde jim bude odborně označeno jízdní kolo čipem, který je registrován do systému

Bikeguard. Ten umožňuje městským a obecním policiím zjistit, kde je nalezený a označený předmět registrovaný. V reálu se jedná o malou průsvitnou kapku s čipem na rámu, která není téměř viditelná. Rám je dál označen samolepkou. Tato služba je pro občany Kosmonos zdarma.

(red)

CHARITATIVNÍ JARMARK PRO TÁŽU

Úspěšný průběh měl charitativní jarmark pro Tadeáše Dragouna. Jeho návštěvníci měli možnost zúčastnit se bohatého programu. Pro děti byl připraven pohádkový les, svoji dovednost si mohli vyzkoušet v dílničkách a zatancovali si s Cool Dance.

Během dne proběhlo pěvecké vystoupení Hudební školy ART sboru Paprsek a představila se také lokální Kapela Strýce Michaela. Překvapením byl brichomluvec Zdeněk Polach, který je účastníkem soutěže Česko-Slovensko má talent. K zakoupení byly různé lokální produkty-přes jídlo, keramiku, mandaly, svíčky, věnce, až po šperky a šité výrobky, kdy část výtěžku šla také na Tadeáše. Celý výtěžek bude použit na rehabilitace a pohonné hmoty, aby Táda mohl jezdit denně do školy v Jedličkově ústavu v Praze. Děkujeme všem a již se

těšíme na další ročník. A poděkování organizátorů patří také městu Kosmonosy za poskytnutí prostoru a dřevěných stánků pro tuto akci, ZŠ Kosmonosy za poskytnutí stánků, MŠ za za-

půjčení herních prvků a všem, kteří nám pomohli s organizací pohádkové stezky, hlavně Lence Šikalové a spolku Debráci dětem nejen z Debrě.

JANA JANCÁKOVÁ

KVĚTEN V MŠ NA KOPEČKU

Květen byl u nás Na Kopečku plný oslav, návštěv, cvičení, tvoření a hravého učení. Nechyběla samozřejmě pravidelná angličtina s Mr. Hill, sportovní průprava s Ondrou a dětská jóga s paní učitelkou Evou. Slavili jsme první máj, narozeniny a svátky našich kamarádů a hlavně také maminek. Dětičky si pro své maminky připravily krásné výrobky, kterými je určitě moc potěšily! Maminky také velmi pobavil

naš dotazník Moje maminka. Každému našemu kamarádovi jsme daly několik otázek o jejich mamince a ty jejich odpovědi, to byla ale sranda!

V rámci projektu Zdraví dětem jsme u nás přivítaly skvělou paní Mgr. Milenu Kejlu Urbanovou, která naše děti zábavně provedla interaktivním programem Zdravík a zvířátka z kouzelného světa. V srpnu se s ní opět uvidíme a už se na to moc těšíme!

Další milou návštěvou byla paní Martina Melmuková z kosmonoské knihovny. Nepřišla ale sama! Přivedla si Bořka z lesa a kouzelnou krabici. Děti svým úžasným vyprávěním velmi zaujala! A ta mušlička, kterou si vylovily z kouzelné krabice, byla určitě kouzelná, stejně tak jako ty malinké mušličky, které si děti od Martiny odnesly domů. A víte, co si přejeme? Aby k nám zase brzy přišla, protože to má opravdu krásně a zajímavě propracované a moc se nám to všem líbilo!

Na naší školkové zahradě s našimi malými zahradničky pěstujeme ředkvičky, papriky, hrášek, rajčata, bylinky, jahody, máme tam také vysázené různé jedlé bobuloviny a moc se těšíme z toho, jak nám všechno krásně roste. A ještě víc se těšíme na to, až na tom všem pochutnáme, to bude teprve dobrota! A právě pro to, že naši kamarádi berou péči o naše záhonky velmi zodpovědně, jsme k nám pozvali divadelní společnost Koloběžka s veselou, roztomilou a i poučnou pohádkou pro malé zahradníky, plnou písniček a krtčího zlobení Šel zahradník do zahrady. To byla ale zábava!

ANETA PECHANCOVÁ

soutěže pro děti. K vidění bude tava železná ruda, pečení chleba, výpal keramiky, návštěvníci budou moci ochutnat také placky pečené na kameni a podívat se, jak žili lidé v pravěku. Více o dětském sdružení Altamira na Facebook Altamira Kosmonosy nebo na www.altamira.cz

MARTINA KREJČOVÁ

OSLAVA DNE MATEK V SALA TERRENĚ

V pátek 6. května jste měli možnost v Sala Terreně oslavit společně s námi a dětmi z mateřské a základní školy Den matek, který se slaví vždy druhou květnovou nedělí. Program pro všechny maminky, babičky, tetičky zahájily děti z mateřské školy, které si připravily několik písniček. Po svém vystoupení předaly maminám krásné papírové kytičky, které děti vyrobily ve školce. Dále vystoupily děti z druhého ročníku, které si pod vedením paní učitelky Pavly Šimové připravily taneček. Samozřejmě i druháci potěšili své maminky a babičky vlastnoručně vyrobenými kytičkami. Vzápětí se Sala Terrenou rozezněl soubor zobcových fléten pod učitelským vedením a dohledem Jiřiny Fejfušové. Po několika skladbách a písničkách vystoupilo asi největší uskupení ze základní

školy. Pásmo známých i méně známých písní předvedly děti pod vedením paní učitelky Jany Hornychové. Děti zpívaly, hrály na flétny, klavýsy a rytmické nástroje. Když všechny děti rozdaly vyrobené kytičky, měly možnost maminám ještě vyrobit malované dřevěné tulipány, mramorovaná srdíčka nebo obrázky či práníčka v naší dílničce. Kdo tvořit nechtěl, měl možnost pro maminku zakoupit dáreček. Velmi děkujeme MŠ Kosmonosy za přípravu kytiček a vystoupení, ZŠ Kosmonosy za přípravu několika vystoupení a také za výrobu kytiček, městu Kosmonosy pak za možnost využití prostor Sala Terreny. Doufáme, že v příštím roce budeme mít možnost připravit podobnou akci i pro tatínky, kteří svůj svátek slaví 19. 6.

(až)

Děti ze základní i mateřské školy připravily pro maminky v rámci Dne matek bohatý program.

BRONZ Z LITERÁRNÍ CELOREPUBLIKOVÉ SOUTĚŽE

Pravidelné dílny čtení a tvůrčího psaní v naší třídě od prvního ročníku přinesly své ovoce v podobě Anežky Klepáčové z 2. C a její pomyslné bronzové medaile na celorepublikové literární komiksové soutěži 3. června v Litomyšli. Její detektivní komiks s názvem „Žtráta lví sochy ze zámekské školy“ všechny natolik nadchl, že vyhrála 3. místo i v tak útlém věku v kategorii A do 12 let. Soutěž Litomyšlská Kriminacht byla určena žákům základních i středních škol. Účastníci soutěže měli za úkol napsat detektivní komiks či povídku z prostředí školy. Ceny předávali přední čeští autoři detektivního žánru, například Vojtěch Matocha – autor knihy Prašina. Přejeme Anežce mnoho dalších úspěchů v literárních i jiných soutěžích.

Mgr. Pavla Šimová

PLACENÁ INZERCE

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky.

Náborový příspěvek pro osoby ZTP ve výši 5000 Kč.

Bližší informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

VÝSTAVA OBRAZŮ JIŘINA NOVÁKOVÁ – 100 LET

Osvětová beseda Vás zve do Lorety na výstavu obrazů „Jiřina Nováková – 100 let“. U příležitosti 100. výročí narození amatérské výtvarnice, která žila v Kosmonosích, představíme její celoživotní dílo. Slavnostně pokřtíme publikaci o životě a tvorbě Jiřiny Novákové. Výstava bude zahájena slavnostní vernisá-

ží ve čtvrtek 23. června 2022 v 17. 00 hodin. V kulturním programu vystoupí Mladoboleslavský žesťový soubor. Výstava potrvá do konce srpna 2022. Loreta je otevřena od čtvrtka do soboty 12.00 – 17.00 hodin, v neděli 10.00 – 12. 00 hodin. Tato akce je finančně podpořena městem Kosmonosy. Srdečně zveme.

(mr)

POZORUHODNÁ HISTORIE KOSMONOSKÉHO KOUPALIŠTĚ V ŠIRŠÍCH SOUVISLOSTECH

Po řadě let pokusů vzkřísit kosmonoské koupaliště došlo konečně k rozhodnutí a postupné realizaci vybudovat nové. Ale ve Zpravodaji byl titulěk „Zkušební rok na kosmonoském biotopu“. To si zaslouží terminologický úvod.

Odborný termín „biotop“, někdy taky habitat neboli zúžené stanoviště, je definován jako „biotické (živé) i abiotické (neživé) prostředí, ovlivněné a pozměněné živou složkou přírody – biotopu. Biotop se tedy vztahuje k určitému druhu organismu – např. biotopem mlže velevrubu jsou vodní nádrže a pomalu tekoucí vodní toky. V tomto biotopu je více stanovišť: dno, břeh apod. Ale pozor: biotopy mohou být přírodní, přírodě vzdálené i cizí. Výhraněným typem biotopu mohou být např. odkaliště. Pro náš „biotop“, tedy vodní betonovou nádrž s udržováním čistého prostředí vegetačním porostem, jsou nejčastější srozumitelná synonyma „(přírodní) koupací biotop“. V angličtině jde o výstižnější název – „living pool“. Důraz je kladen na nepoužívání chemie (např. chloru)

NA POČÁTKU BYL RYBNÍK V NÁRUČI OBORY

Příběh kosmonoské Obory je z pohledu nejen romantiků, ale i ekologů poněkud smutný. Původně mozaika lesa, rybníku, potoka, sadů, luk, pastvin a polí, dokonce i čedičový lom, je dnes totálně urbanizované území se spleť ulic. Zkusme popsat tento proces.

Obora v nějaké podobě byla založena nejspíše po roce 1570, jako součást nově vybudovaného sídla za Adama Krajíře z Krajku, posledního z rodu, a to v těsné blízkosti zámku. Ve starých listinách je označována jako Tiergarten – tedy „zahrada se zvířaty“, přeneseně i zoologická zahrada. V roce 1662 majitel kosmonoského panství Humprecht Černín prikoupil k oboře 7,5 ha pozemků od majitelky sousedního panství Marie Eleonory Valdštejnové. Tak zde začala vznikat nová obora s množstvím „červené a černé zvěře“. První termín označuje parohatou zvěř, druhý prase divoké. Hony bývaly velice oblíbené. Vedle majitelů panství a jejich příbuzných byli zvaní čestní hosté a poté ve velké zámecké jídelně následovala zvěřinová hostina.

Ohradní zeď obory s rondely byla poprvé z části zachycena na barokním plánu z roku 1670. Obora měla nepravidelný půdorys, rozkládala se od zdi bývalého piaristického kláštera západním směrem do vzdálenosti 1,5 km. Výměra samotného lesa byla přes 25 hektarů. Ještě dnes nalezneme zbytky masivní čedičové zdi, kterou byla celá obora obehnaná a kde bylo 27 okrouhlých staveb zvaných rondely, protože se podobají dělostřeleckým baštám, od středověku stejného jména. Ty naše ale sloužily k pohodlnému a bezpečnému „lovu“ zvěře. Na rytině od F. B. Wernera z r. 1752 jsou zachyceny z ptáčích perspektiv, zde ale značně zveličené: zeď

s rondely má podobu středověkého městského opevnění.

Nejstarší mapa Obory a okolí je z období prvního, též josefinského vojenského mapování. První vojenské mapování označuje mapové dílo vzniklé pro vojenské účely, které mělo jako první zachytit podobu celé habsburské monarchie – do konce devatenáctého století vznikla tři vojenská mapování. Alternativní název je podle císaře Josefa II. K mapování docházelo v šedesátých až osmdesátých letech 18. století, přičemž výsledné mapy jsou přibližně v měřítku 1:28800. Docházelo k němu poměrně jednoduchými prostředky, vycházelo z dřívějších map (v případě českých zemí z Müllerova mapování), podrobnější popis byl „od oka“ doplňován důstojníky projíždějícími krajinou, triangulace byla použita až při druhém vojenském mapování.

V letech 1785–1790 byla obora jako výhradní honitba zrušena. Oborní zeď z čedičového lomového kamene byla záhy rozebírána, zvláště na jižním a východním úseku, v moderní době především na severním, mimo les. Souvislá část se zachovala na západní straně, rondely jsou ale vesměs v ruinách. Zachovaná zeď u kláštera byla pravděpodobně primárně postavena jako jeho ohrazení. Na jižní straně je zachován zbytek zdi, zbudované ale z pískovce. Chátrání i ruinování zdi pokračuje prakticky dodnes, přestože jde o nemovitou památkou chráněnou státem! Jinak byla Obora před rokem 1945 sice přístupná, ale hlídána zaměstnanci velkostatku.

Kdysi byla flóra a fauna Obory velmi bohatá. Původně zde byly dominantní habrové a teplomilné doubravy s řadou vzácných druhů. Přes vysazování nepůvodních a stanovištně nevhodných dřevin – modřínů opadavých, borovice lesní, smrku ztepilého, dubu červeného a úporně se šířícího akátu je to vedle rezervace Baby, přírodovědecky cenná biocenóza, ze zákona tzv. významný krajinný prvek. Jako zajímavost představme po jednom zástupci rostlin a živočichů. Prvním je nápadně kvetoucí keř zimolez kozí list (*Lonicera caprifolium*) nebo také růže z Jericha Ovíjivý pravotočivý opadavý keř. Délka vý-

honů dosahuje 5–7 m. Kvete od května do června Původní rozšíření zahrnuje pouze jihovýchodní Evropu, Krym, Kavkaz, v jiných oblastech Evropy je pouze zdomácnělá, u nás často pěstovaný druh, který zplahuje do svého okolí. Dobře roste na výhřevných a zásaditých stanovištích, objevuje se především v teplejších oblastech. Květy silně voní (večer a v noci), jejich barva je zprvu bělavá až krémová, postupně tmavne od růžové až po červenou a fialovou. Plodem jsou elipsoidní bobule oranžovočervené barvy. Zimolez kozí list je zařazen k ohroženým druhům naší květeny (C3), chráněn zákonem je v Maďarsku.

I když další druh se vyskytoval především v rybníku, vzácně se ještě najde v loužích a potůčku. Jde o splešťuli blátivou (*Nepa cinerea*), podivnou, až 2 cm velkou plošticí, která většinu času stráví u dna mělkých tůní, kde pomalu kráčí nebo číhá na kořist. Je tak nenápadná a podobná listku vodní rostliny, že ji drobný hmyz často přehlédne – a náhle se ocitne v sevření předních končetin, které fungují jako zavírací nůž. Podobné tzv. loupeživé přední nohy mají i ostatní dravé vodní ploštice. Holeň s chodidlem je sklápěcí a celá zapadá do rýhy ve stehně, skutečně to vypadá, jako když se zaklapne zavírák. Zásobu

vzduchu splešťule ukrývá pod krovkami a u hladiny vzduch tankuje trubičkou na konci zadečku.

Území i po ukončení funkce pro chov zvěře po dlouhou dobu sloužilo až do 50. let minulého století hospodářským účelům. Z roku 1960 je nostalgický snímek „nebesáku“, který byl později nahrazen koupališ-

těm. O tom dále. Následuje rovněž nostalgický snímek rolníka s volským spřežením v rozkvetlém sadu z 30. let

Obora byla před rokem 1945 sice přístupná, ale hlídána zaměstnanci velkostatku. Po jeho konfiskaci se území stalo majetkem města a zemí volně přístupné. Zvýšilo se zemědělské a sadovnické využívání, např. postavena nová drůbežárna nebo napájecí rybníček. A do rybníka se chodilo koupat stále více lidí. Od třicátých let měly sice Kosmonosy své koupaliště v Propasti (dnešní cyklo-krosový areál), ale Oborní rybník byl bližší a větší.

Území i po ukončení funkce pro chov zvěře po dlouhou dobu sloužilo až do 50. let minulého století hospodářským účelům. Za reprodukci pohlednice z roku 1910 se zámek s polem cukrové řepy je zimní foto z roku 1959 s tzv. Obůrkou – remízem v roklí, ve kterém byl skryt betonový rezervoár nad silným artézským

pramenem. Odtud pak vytékal potok až do zámeckého parku. Při budování dvou velkých rezervoárů vody pro boleslavskou škodovku v osmdesátých letech byla rokle zavezena a pitná voda od té doby teče do kanalizace.

Uvnitř Obory byly při dnešní Debrské ulici dva barokní obytné „panské“ objekty, které jsou zakresleny na mapě stabilního katastru. První se starým popisným číslem 4 již neexistuje. Šlo o trochu tajemný objekt, již na plánu z roku 1908 (viz dále) představený jako „tak zvaná kasárna“. Fakt je, že šlo v té době o dům „s dělníckými byty při velkostatku“.

Další budova, které se říkalo „garáže“, byla postavena až začátkem 20. století. Tady skutečně za barona Klingera byly mj. „ustájeny“ první automobily. Stylově byla přizpůsobena stylu zámku pseudobarokním slohem.

Ještě více než půl století byla Obora komplexem lesa, sadů, luk a polí, několika postupně opuštěných čedičových lomů a samozřejmě

Oborního rybníka, kam se chodila především mládež koupat. V padesátých letech byla v dolní části zřízena drůbežárna, jak se ji běžně říkalo „slepíčárna“. Lesní komplex nebyl

bazénu s dvěma výraznými architektonickými prvky – skokanskou věží a umělým ostrovem se stožárovým nosičem osvětlovacích těles. V roce 1961 byla zahájena výstavba,

redukován, ale způsob hospodaření měnil postupně přirozené habrové a mochnové doubravy v kulturní les s nevhodnými smrky, borovicemi a modřínů. A pak začal urbanistický útok!

KOUPALIŠTĚ – CHLOUBA KOSMONOS I STÁLÉ PROBLÉMY

V roce 1956 se po prvé začalo jednat o možnosti vybudovat zde nové koupaliště. Navrhla to skupina nadšenců a patriotů. Zprvu se uvažovalo o charakteru přírodní nádrže se samočisticí schopností, již tehdy vlastně koupacího biotopu. Nakonec zvítězila koncepce betonového

dokončená byla v roce 1965 zkušebním provozem. Dlužno vyzdvihnout obrovský altruismus velké části kosmonoských občanů, včetně mládeže při brigádách, tedy neplacené dobrovolnické práci, často „v potu tváře“. Povedlo se a dnešní seniori v „nejkrásnějším koupališti v širokém okolí“ zde prožili neméně krásné chvíle! Na potvrzení série fotografií.

Obliba našeho koupaliště na kopci byla veliká a stálá, a to nejen u místních, ale ve stále větším okolí. Pro velkou oblibu koupaliště vznikl poblíž v roce 1967 autokempink a do Kosmonos se začali sjíždět, někdy na celé prázdniny, nejen rekreatanti z tuzemska. Byli tu i s obytnými přívěsy také vozy z Holandska, ale

především NDR - někteří si zde dávali sraz se svými příbuznými ze Západu.

Trpký konec koupaliště. U mnohých patriotů to byl jasný důsledek sloučení Kosmonos s Mladou Boleslaví v roce 1974. Roku 1978 bylo koupaliště nevhodným režimem fatálně poškozeno a posléze zpusťlo.

A CO DÁL?

Po roce 1989, hned po osamostatnění se obnovení koupaliště stalo jedním z hlavních cílů komunální politiky. Na snímku politici a úředníci města v čele s prvním starostou Petrem Šilem před obrazem zkázy.

Přes řadu problémů až neúspěchů, byl v roce 1994 otevřen menší bazén a brouzdaliště pro děti. Ale další návrhy, včetně projektových studií byly průběžně zpracovávány. Až ten poslední návrh se dočkal realizace!

EPILOG

I když historie koupaliště je snad přiblížena dostatečně, alespoň krátce se zmiňme o razantních změnách v další, a to bezlesé části Obory – luk, sadů a polí. Zprvu pomalé a pak mohutné výstavby na zelené louce.

Začalo to koncem šedesátých let. Byla doba sídlišť a Kosmonosy nezůstaly stranou. První v našem městě začalo vyrůstat v roce 1969 právě v Oboře a nebylo panelové, jako v blízké Boleslavi. Bylo pojmenováno „Pod koupalištěm“, stejně jako první ulice, tvořící nepravidelný kruh, ke kterému patří ale i dvě původní historické cesty. Po sametové revoluci výstavba „jela jak po másle“: Galatea, Lávičkov, Canaba. Nakonec po mnohaletém úsilí získalo město od státu do vlastnictví bezúplatně louku pod koupalištěm v rozloze 10 ha, a ta rychle zmizela v síti vesměs rodinných domů, až na výjimky s klasickou sedlovou střechou. Ještě dnes se zastavuje prakticky všechny volné plochy. O tom snad někdy jindy. Na závěr ještě pár historických fotografií a pohledů na bývalé koupaliště.

DVOUSTRÁNKU PŘIPRAVIL:

VÁCLAV PETŘÍČEK,
Muzejní spolek Kosmonosy

VÝLET OSVĚTOVÉ BESEDY DO CHUDENIC

V polovině května uspořádala Osvětová beseda výlet do Chudenic, západočeského městečka, které je prakolébku rodu Černínů z Chudenic. Chtěli jsme si prohlédnout místa, vztahující se k nejstaršímu českému šlechtickému rodu, jehož nejvýznamnější příslušníci si oblíbili Kosmonosy a velice je povznegli. První zastávkou byl tamní kostel sv. Jana Křtitele, v němž jsme si prohlédli vzácné gotické fresky z 12. století, dále jsme navštívili starý chudenický zámek, kde se nalézá muzeum zaměřené na dějiny obce, regionu, rodu Černínů a také na osobnost chudenického rodáka, osvíceneckého historika Josefa Dobrovského. Průvodcem výletu byl Mgr. Jiří B. Sturz a v Chudenicích se k výkladu připojil pan Karel Eugen hrabě Czernin, současná hlava rodu. Díky laskavosti pana hraběte jsme mohli navštívit také druhý chudenický zámek - Lázeň, soukromé letní sídlo rodiny. Jedná se o veřejnosti běžně nepřístupnou, pozoruhodnou empírovou stavbu, obklopenou romantickým parkem. Nedaleko se rovněž nalézá známá rozhledna Bolfánek, stojící na místě někdejšího kostela sv. Wolfganga, s jedinečným výhledem do kraje. K vybudování rozhledny byla využita věž zbořeného kostela. Byl to mimořádný zážitek. Tato akce byla finančně podpořena Městem Kosmonosy.

Černínové vlastnili kosmonoské panství celkem osmdesát osm let. V té době zaznamenávají Kosmonosy a celé panství velký rozkvět, jak stavební, tak hospodářský. O tom, že Kosmonosy se měly stát hlavní Černínskou rezidencí, svědčí i řada staveb, kterými byla v té době vesnice vyzdobena. V roce 1673 byl postaven barokní panský hostinec, v roce 1673 byla postavena barokní zvonice, v roce 1674 byl postaven nový kostel sv. Kříže, v roce 1688 byl zřízen piaristický klášter s gymnáziem, v roce 1700 Lore-

ta po vzoru pražské s kostelem sv. Martina a ambity. Počátkem 18. století byla provedena barokní přestavba zámku. A tak vznikl v Kosmonosích pozoruhodný architektonický komplex, důstojně reprezentující bohatství a význam rodu Černínů. Humprecht Jan Černín (1628 - 1682) celý svůj život zastával významné úřady v císařských službách. Císař Leopold I. si vyvolil Humprechta Jana od počátku svého panování za jednoho ze svých důvěrníků. V roce 1655 se stal přísedícím zemského soudu, v roce 1657 byl jmenován místodržícím království českého. V letech 1660 - 1663 byl císařským vyslancem v Benátkách. Zastával funkci tajného rady, v roce 1676 byl jmenován rytířem Zlatého rouna, nejvyššího možného vyznamenání v katolickém světě.

Humprechtovým až megalomanským projektem byl Černínský palác v Praze na Hradčanech, byla to tehdy největší stavba v Praze vůbec, překonávající velkolepou prostorností všechny, počtem tak hojně paláce českých magnátů vůbec. Stavba začala v roce 1666 podle návrhu architekta Fr. Carattiho, dokončena až v roce 1698.

Heřman Jakub Černín (1659 - 1710) byl nejstarší synem Humprechta Jana Černína. V průběhu života zastával řadu významných funkcí. Roku 1693 se stal nejvyšším pražským purkrabím. Ve službách císařského dvora též působil, stejně jako jeho otec a prastrýc, v zahraničních diplomatických službách. Po roce 1700 pak zastával Heřman Jakub úřad nejvyššího hofmistra, roku 1704 se stal nejvyšším purkrabím Království českého, tedy jakýmsi místokrálem. Hrabě Humprecht Jan pomýšlel založit rodinný klášter. Teprve jeho synovi, Heřmanu Jakubovi, se v roce 1688 podařilo splnit otcovo přání založit piaristům klášter v Kosmonosích s piaristickým gym-

náziem. Chtěl umožnit vzdělání mládeži z Kosmonos i ze širokého okolí, a proto se rozhodl zde zřídit klášterní školu, konkrétně piaristické gymnázium. Kosmonoské gymnázium jako jedno z prvních v českém království získávalo uznání za úspěšnou vzdělávací činnost a stávalo se kulturním centrem kraje. «Řád zbožných škol» tzv. piaristů sehrál nezastupitelnou roli v dějinách našeho školství a kultury. Kolej piaristů v Kosmonosích, jejíž součástí bylo gymnázium, patřila z tohoto hlediska k těm nejúspěšnějším a proslula zvláště hudební pedagogikou daleko za hranicemi regionu, ba celých Českých zemí.

To, že Heřman Jakub si Kosmonosy velmi oblíbil, dokazuje i skutečnost, že na jeho vlastní žádost mělo být tělo pohřbeno do rodinné hrobky v kapli sv. Zikmunda v chrámu sv. Víta v Praze, ale srdce a vnitřnosti v Kosmonosích, které tak miloval. Toto přání bylo také splněno. Ostatky z Prahy přivezl jeho zeť hrabě František Josef z Valdštejna.

Loreta patří k architektonickým skvostům Kosmonos. Soubor staveb loretánského poutního místa ve střední části města zahrnuje volně stojící zvonici (kampanilu), kapli sv. Martina a loretánskou kapli Santa

Casu, obklopenou přízemními ambity. Nedaleko stojící zvonice - kampanila z roku 1673, byla postavena podle návrhu o italského architekta Francesca Carattiho v době, kdy panství vlastnil Humprecht Jan Černín z Chudenic a později jeho syn Heřman Jakub v letech 1702-1708. Toho ke stavbě Lorety zřejmě inspirovala Loreta v Praze (z roku 1631), kterou měl přímo pod okny rodového, dnes Černínského paláce na Hradčanech. Kosmonoská Loreta byla provedena podle návrhu italského architekta vrcholného baroka Giovanni Alliprandiho na místě původního farního kostela sv. Martina ze 13. století, který byl za husitských válek pobořen. Byla slavnostně vysvěcena v září 1707. Kaple Panny Marie, známá jako Santa Casa je kopie první

stavby tohoto typu v italském městě Loreto, podobně jako Loreta v Praze. Součástí areálu, obklopeného ambity, je barokní kaple sv. Martina. Kosmonoská Loreta patří spolu s Loretou v Praze k jediným nejvěrnějším kopiím italské Lorety v Čechách. Je považována za jednu z nejzdařilejších staveb svého druhu. Loreta byla v minulosti významným poutním místem a po létech střídavého chátření a pokusů o kulturní využití byla Městem Kosmonosy v posledních 25 letech obnovena do své původní krásy a díky kulturně zaměřeným spolkům využita pro výstavní účely soudobého regionálního umění, je zde soubor soch a plastik místního rodu vyhlášených barokních řezbářů Jelínků a lapidáriem.

*Milada Remešová,
předsdkyně Osvětové besedy*

POKRAČUJE KOSMONOSKÉ ZÁMECKÉ KULTURNÍ LÉTO

Divadelní přehlídka ochotnických souborů Zámecké kulturní léto pokračuje také v měsíci červnu. Akci, která potrvá až do září letošního roku, tradičně pořádá Osvětová beseda Kosmonosy. Představení se uskuteční na nádvoří kosmonoského zámku. Za nepříznivého počasí pak v jeho krytém vestibulu. A jaká představení ještě můžete navštívit?

Úterý 21. 6., 19.30
CO NENÍ PŘECE JE. Divadelní spolek Refektář TJ Sokol Jinonice, vstupné 80 Kč

Úterý 28. 6., 19.30
COMEDIA - LA - CARTE. Divadelní spolek Jirásek Česká Lípa, vstupné 80 Kč

Úterý 16. 8., 19.30
HERKULES A AUGIÁŠŮV CHLÍV. Divadelní spolek J. K.

Tyl Josefův Důl, vstupné 80 Kč

Úterý 23. 8., 19.30
INTELIGENTNÍ LIDÉ. Divadelní spolek Bazilišek Benátky nad Jizerou, vstupné 80 Kč

Úterý 30. 8., 19.30
HARVEY A JÁ“ , Mary Chase. Divadelní spolek Dobrovít Dobruška, vstupné 80 Kč.

Úterý 6. 9., 19.30
PELÍŠKY. Divadelní spolek Hálek Nymburk, vstupné 80 Kč.

Úterý 13. 9., 19.30
ŽEMLOVKA. Autorská hra Jarky Jenčíkové, Divadlo Jarky Jenčíkové Mladá Boleslav, vstupné 80 Kč.

*MILADA REMEŠOVÁ,
předsdkyně Osvětové besedy Kosmonosy*

POZVÁNKA NA VERNISÁŽ VÝSTAVY

Muzejní spolek Vás zve v úterý 28. června v 16.00 hodin na nádvoří zámku v Kosmonosích na slavnostní vernisáž výstavy „Klinger – v Novém Městě, Mladé Boleslavi a Kosmonosích“. Tato výstava navazuje na podrobně a pro kosmonoskou historiografii nově představenou historii kosmopolitního šlechtického rodu Mírbachů v Loreti v loňském roce. Tento rod vlastnil kosmonoské panství po značnou část 19. století.

Klingerové byl původně sudetský, rovněž německý aristokratický rod, velmi úspěšný v textilním průmyslu, konkrétně v Novém Městě pod Smrkem, který infiltroval koncem 19. století na Mladoboleslavsko. V roce 1905 pro Otomara Klingera zakoupil jeho otec Ignác kosmonoský zámek a ten byl moderně adaptován pro pohodlné bydlení. Zde byl rod podnikatelsky rovněž velmi úspěšný. Otomar i jeho bratr Oskar měli v Mladé Boleslavi textilky, a dokonce u Jizery moderní pivovar „Podhrad Kosmonosy“. Bohužel, všechny provozy textilky postupně zanikly po 1. světové válce a následné krizi, pivovar byl zbořen v 60. letech 20. století. Klingerové

vé opustili Kosmonosy v roce 1932! Smyslem výstavy je napravit pokřivený pohled na rod a šlechtu obecně v dobách totality. Podílí se na ní několik partnerů, především partnerský spolek z Nového Města pod Smrkem. Tradiční součástí vernisáže bude i malá dramatizace, setkáme se s baronem Ottomarem Klingerem a jeho loajálními i prostořekými zámeckými úředníky. Během vernisáže zazní také ukázky dobové populární hudby. Pana barona přivítají zpěvem a kytič-

kou školní děti, dále zdejší obec baráčníků staročesky chlebem a solí. Všechny samozřejmě v dobových krojích. Muzejní spolek se pochlubí ukázkou kostýmů z muzejní garderoby, používané k divadelním akcím. Výstava potrvá do konce srpna 2022. Přístupná bude v sobotu a neděli, vždy od 14.00 - 17.00 hodin s průvodcem. Jinak po telefonické domluvě. Tato akce je finančně podpořena městem Kosmonosy.

Muzejní spolek Kosmonosy

HASIČSKÁ VZPOMÍNKA NA KARLA SPROSTÉHO

Mladí hasiči v Kosmonosích vzdali hold Karlu Sprostému. Zavzpomínali tak na muže, který byl členem Sboru dobrovolných hasičů, byl výborným hasičem, dokázal všem pomoci a poradit. Tak na něj alespoň v Kosmonosích vzpomínají. Třeba LENKA KORYCHOVÁ, která právě výchovu těch nejmladších má na starosti. Sama se hasičskému sportu věnuje od první třídy, od patnácti let byla instruktorkou a od osmnácti je právě vedoucí mládeže.

Jakými úspěchy se vy osobně nejprve můžete pochlubit?

„S ženským družstvem jsme se probojovaly na krajský přebor, to byl asi největší úspěch.“

Ted' se staráte o děti. Jak velký zájem mezi nimi je o hasičský sport?

„Před pěti lety to byl takový boom, to bylo u nás asi čtyřicet dětí. Ted' jich máme tak polovinu. Řekla bych, že zájem se znovu začíná zvedat. Ale ten zájem brzdil pochopitelně koronavirus.“

Je problém vrátit děti po epidemii k pohybu?

„Úplně si to nemyslím. Jen si našly jiné aktivity.“

Jak v praxi vypadají dětské soutěže? I ti nejmenší běhají s hadicemi?

„Opravdu běhají. Když to řek-

nu – jakmile děti začnou běhat, tak k nám mohou přijít. S těmi nejmenšími běhají rodiče. Pohybují se vedle nich, ale nepomáhají jim. Jen radí. Ty kategorie jsou rozdělené na předškoláky, mladší žáky zhruba do jedenácti let věku, pak starší žáci a dorost.“

Mimochodem, jak nástrahy hasičského sportu ti nejmenší zvládají? Je to pro ně hodně těžké?

„Pro ty nejmenší je to asi nejnáročnější. Musíme jim opravdu všechno říct. Jakmile neřekneme – musíš to vzít a natáhnout, tak to tam zůstane ležet.“

Jak se kosmonoské mládeži daří při soutěžích?

„Opravdu se daří, teď jsme asi na tom vrcholu. Obsazujeme pravidelně první až třetí místa v požárním útoku. Stejně tak ve druhé soutěži nazvané Plamen v rámci Boleslavského poháru. Vrcholem pak bývají krajské soutěže a pochopitelně mistrovství republiky.“

Co pro vás je při práci s dětmi největší odměnou?

„Největší radost mám z toho, když se těm malým dětem něco povede. A ony sami z toho mají velkou radost. A když se jim něco nepovede a tu chybu si uvědomí, tak přesto neztrácejí radost z té činnosti a nevyčítají si to.“ (pp)

BIATLONOVÉ ZÁVODY V KOSMONOSÍCH

Biatlonovou sezónu v Kosmonosích zahájily oblastní závody mládeže. Na startu se objevilo na 260 závodníků prakticky ze všech oddílů v České republice. Závody tak měly téměř stejné obsazení jako mistrovství republiky nebo pohárové závody. Vše v pohodové atmosféře a za účasti právě 28 žáků reprezentujících KB Třeba Kosmonosy. Představilo se také šest kosmonoských dorostenců. Povídali jsme si o tom s předsedou klubu Michaelem Fiedlerem.

Jaká umístění vybojovali na domácích závodech kosmonoské žákovské naděje?

„Naše hvězdy, to znamená Anička Maršounová a Antonín Jelínek, potvrdili roli favoritů a jako každý rok zvítězili. A pak překvapili někteří závodníci, jako třeba David Marek, který nečekaně vyhrál svou kategorii, protože se mu konečně podařila střelba. Tak jsem moc spokojený.“

Jaké novinky v případě kosmonoského klubu provází úvod letní biatlonové sezóny?

„Po zimní sezóně, kdy dovršili patnáct let, z našeho klubu odešli dva

závodníci – František Jelínek a Jakub Neuhauser. Zamířili do Sportovního centra mládeže v Jablonci nad Nisou, kde se budou připravovat pod vedením reprezentačních trenérů. Zároveň se budou chystat na budoucí kariéru a eventuálně i do reprezentace České republiky.“

Vám závodníci sice odešli, ale tuším, že je to posun v jejich kariéře. A hlavně pro vás v KB Třeba odměna za to, jak se připravě mladých závodníků věnujete?

„Skutečně je to pro nás obrovská odměna. Staráme se o ně od malička. Když se dostanou do Jablonce, daří se jim a dostanou se třeba do širšího výběru reprezentace, tak je to úžasné. Ted' je tedy klukům patnáct a přechází na malorážku.“

Jak nabitě léto vás čeká?

„Po přípravných závodech v Kosmonosích a Liberci jsme startovali ve Starém Městě pod Landštejnem v úvodním dílu Českého poháru v letním biatlonu. Právě v této soutěži obhajujeme týmové vítězství. A bylo by neskutečně krásné, kdyby se nám podařilo vyhrát jak letní, tak zimní sezónu.“ (pp)

MEMORIÁL JOSEFA RYSE NABÍDL 28. ROČNÍK

„Naprosto. Táta mě brávil na hasičárnu už jako malého kluka. Později, když někdo vypadl třeba ze soutěže, tak jsem tam jel já. Hrál jsem vedle toho ještě celou dobu fotbal, tak jsem to musel nějak sklončit. Když jsem s fotbalem skončil, začal jsem se hasičům věnovat naplno. Udělal jsem si zkoušky na rozhodčího. Můžu pískat i mistrovství republiky, které už jsem v minulosti rozhodoval, i další soutěže. V dnešní době už si vychovávám nástupce, kterým je Miroslav Příhoda. Ten už má nejvyšší rozhodcovské zkoušky také.“

Je těžké právě v tatínkových stopách kráčet?

Hasiči si v Kosmonosích připomněli osobu Josefa Ryse při 28.ročníku jeho memoriálu. Vzpomněli tak na muže, který přes třicet let velel Sboru dobrovolných hasičů a přivedl k hasičskému sportu ty nejmenší – od žáků až po dorostenecké kategorie. Společně je vedl s Miroslavem Polákem. Po odchodu Josefa Ryse to s ním vedl, jeho syn JOSEF RYS mladší. V současnosti ve spolupráci s Josefem Berglem. JOSEF RYS pak v rozhovoru přiblížil osobu tatínka.

Jaký odkaz vlastně váš tatínek zanechal kosmonoským hasičům? Je to nejvýraznější osobnost historie sboru?

„Určitě ano. Táta dělal velitele kosmonoským hasičům přes třicet let. Všechno postavil na nohy. Založil tady kategorie žáků i dorostu. Na to dodnes navazujeme.“

Bylo pro vás automatické, že jste se vydal v jeho stopách?

Požární útok, ve kterém se bojovalo při Memoriálu Josefa Ryse, patří ke královským disciplínám hasičského sportu. V Kosmonosích to znovu sto procentně platilo. Do soutěže se zapojilo na čtyřicet týmů – 26 mužských a 14 ženských. Soutěž zařazená do Jizerské ligy se uskutečnila pod záštitou města Kosmonos. Tradičně za účasti týmů nejen z Mladoboleslavska, ale také z Liberecka, Semilská, Turnovska, Jičínka a Královéhradecka. _

„Příprava soutěže začala tak dva měsíce před samotnou akcí,“ přiblí-

žil za organizátory Miroslav Příhoda. „Finišovala jednání se sponzory, probíhaly materiální přípravy. Samozřejmě ta hlavní část proběhla poslední týden před závody. Všechno vyvrcholilo v pátek, kdy jsme začali s navážením materiálu.“

Navíc o den později patřil areál SK Kosmonosy dětem při Memoriálu Karla Sprostého, kde se představily nejen přípravky, ale i vyznavači hasičského sportu od těch nejmenších až po dorostence. „Když pak vidíte běhat po hřišti malé děti, je to pro vás vlastně takové satisfakce, za to, co pro hasičský sport děláme.“

„Určitě je. Když se chce člověk vyrovnat a pomyslnou laťku překonat, tak je to mnohdy těžké. Po covidu je situace obtížná a návrat do stavu, jaký byl před pandemií, je složitý.“

Pro vás je to ale srdeční záležitost. Je to tak?

„To máte sto procentně pravdu. Vyrůstal jsem v tom. Nejdřív doma byli hasiči, pak rodinný život.“

Tatínkův memoriál nabídl už 28.ročník. Jak se od začátku měnil a mění postupem let?

„Rozdílů jsou patrné. Když jsme začínali, tak to byla jen soutěž závodníků prvního okrsku. To byli ti, kteří spadali pod Mladou Boleslav jako Škodovka, Stakory, Hrdlořezy, Bradlec. To trvalo pár let. Později byl Memoriál zařazen do Boleslavského poháru, potom do Jizerské ligy, kam spadá také dnes. Děti zase startují v rámci Boleslavského poháru.“

PAVEL PETR

POŽÁRNÍ ÚTOK – KRÁLOVSKÁ DISCIPLÍNA HASIČŮ

Mohu říct, že úroveň těch dětí v požárním sportu je velmi vysoká. Z toho mám opravdu velkou radost,“ doplnil Miroslav Příhoda. Memoriálu Karla Sprostého se zúčastnilo 44 mládežnických týmů. (pp)

JEZDECKÉ HRY V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Už po sedmnácté se v areálu Psychiatrické nemocnice Kosmonosy konaly Jezdecké hry. Jsou primárně určeny všem, kteří navštěvují hiporehabilitaci. Klienti se právě na tuto soutěž těší, stejně jako na možnost, že si jednou do roka mohou společně zazávodit. Akci pro ně připravuje skupina nadšenců z Hipocentra pod dohledem Kamily Petrové. Ta také odpovídala na otázky Zpravodaje.

Jaké disciplíny v sobě Jezdecké hry skrývají?

„Jednou z disciplín je vedení poníků. To je pro naše babičky a dědečky. Další je vedení s terapeutem určené pro pacienty s mentální retardací. Připravili jsme také vedení velkých koní bez jezdců. A pak vedení mezi sebou navzájem. To je, kdy na koni je jezdec a další člověk ho vede. Následně si role vymění a finále spočívá v tom, že jezdí samostatně. V této disciplíně se představují ti nejšíkovnější a nejostřílenější pacienti.“

Jak dlouho před Jezdeckými hrami jejich účastníci pilují formu?

„Letos jsme trénovali jeden mě-

Kamila Petrová

síc před soutěží. Do poslední chvíle totiž nebyla k dispozici jízďárna.“

Letošní Jezdecké hry tak byly první akcí na nové jízďárně?

„Ano, převzali jsme ji jen několik dní před akcí. Jen den před soutěží v ní byli koníci poprvé v životě. Protože jsou to profíci, změna prostředí jim nevadí. Je tu udělané podloží, na něm je navezený písek. Tak

snad bude sloužit dobře.“

Je vidět, že právě hipoterapie má blahodárný vliv na pacienty?

„Ano, je to tak. Je to opravdu úžasné. Nejen samotné Jezdecké hry, ale vůbec rehabilitace jako taková. Má to velký smysl a prokázané výsledky.“

Ne každý o hipoterapii ví. Můžete přiblížit, jak konkrétně pomáhá?

„Máme tady osm koní, kteří pomáhají pohybem, psychikou, dotekem. Člověk myslí chvíli na něco jiného. Kůň je výborné zrcadlo. Ukazuje totiž člověku, jak se chová.“

PAVEL PETR,
FOTO: MIROSLAV POLACH,
AZ FOTO MB

Nejen pacienti, ale i koně si Jezdecké hry náležitě užívali.

PLACENÁ INZERCE

**NABÍZÍME KOMPLETNÍ MONTÁŽ VČETNĚ
DODÁNÍ KLIMATIZAČNÍHO ZAŘÍZENÍ**

**VLASÁK KAREL
KLIMATIZACE MB**

tel. + 420 603 743 347

www.klimatizacemb.cz klimatizacemb@seznam.cz
montáž, servis, revize, čištění

NA FOTBALOVÉ NÁVŠTĚVĚ – U RODINY MAŠKOVÝCH

V rodině Maškových je fotbal sportem číslo jedna. Není se čemu divit. Tatínek Michal vede v divizi, společně s Danem Jirešem a Milanem Pechancem, tým SK Kosmonosy. Pod jeho vedením nastupuje na trávník také starší syn Michal. Mladší Lukáš pak válí v Mladé Boleslavi a její dres obléká v nejvyšší soutěži. Tátu a staršího sourozence pak pravidelně doprovází při divizních duelech. Všichni tři si pak našli čas na společný rozhovor pro Kosmonoský zpravodaj.

Byla u vás v rodině šance, aby se někdo z vás vůbec věnoval jinému sportu, než fotbalu?

Michal starší: „Asi ne. Kluky jsme ale cíleně k fotbalu nevedli. Prvorozenný syn Michal mě ještě zažil při aktivní kariéře, kdy jsem působil v Mladé Boleslavi a Bělé pod Bezdězem. Manželka mě zápasy sledovala, a tak ho brávala s sebou. Když pak Michal začal hrát fotbal, druhý syn Lukáš to okoukal. Když se ale vrátím k původní otázce, tak vlastně ani jiná možnost nebyla, protože o víkendech jsme nic jiného, než fotbal neznali (smích).“

Snažil jste se ovlivňovat fotbalový růst synů?

Michal starší: „Michala jsem v přípravce šest let trénoval. Lukáše jsem v ní pak současně měl rok. A od mala to pak slyšeli, a slyší to i tady v Kosmonosích – když ses rozhodl něco dělat, tak to dělej pořádně. Trošku je nutím něco dělat ve volnu, ale jinak to teď mají všechno před sebou. Mají své hlavy a mě už moc neposlechnou.“

Musel jste je hodně do fotbalu nutit a přemlouvat?

Michal starší: „Moc ne, ale k té práci okolo ... Takové ty zimní a letní přípravy, tam jsme s tím trochu bojovali. Říkal jsem jim, že musí dělat něco trošku navíc. Ale nebylo to v žádném případě na sílu.“

Michale, chcete slova tatínka doplnit? Jak jste vnímal jeho kariéru?

Michal mladší: „Jako malé roztomilé koťátko (smích)... Ne vážně, jako fotbalistu si ho moc nepamatuju, protože jsem byl malý. Herně si myslím, že to byl úplně jiný typ než já. On byl rychlý útočník, já hrával od mala uprostřed. Spíš asistent než střelec gólů. Jako vzor byl ale táta výborný.“

Nutil vás hodně do fotbalu?

Michal mladší: „Do fotbalu ne, ale nutil nás hodně do pohybu. Bylo plus, že fotbal hrával, takže věděl, co a jak.

DĚTSKÝ DEN POŘÁDAJÍ TURISTÉ

Sobota 25. června bude v Kosmonosích opravdu nabitá. Zatímco v odpoledních hodinách můžete navštívit slavnostní otevření biotopu, od 10:30 můžete se svými ratolestmi vyrazit na Dětský den. Pořádá ho Klub českých turistů a skončí kolem čtrnácté hodiny. Přesně tak, aby se jeho návštěvníci mohli přesunout do volnočasového areálu.

Dětský den se uskuteční na Černinském náměstí. Pokud by počasí nepřálo, vše se přesune do vestibulu zámku. V programu vystoupí kouzelník a iluzionista Jakub Koutský.

Na fotografii zleva Michal Mašek starší, Michal mladší a Lukáš Mašek

Nebyl to prostě tatínek, který všechno ví a zná, a přitom do míče ani nekopnul. V tomhle jsme s bráchou měli velkou výhodu oproti jiným klukům. Nutil nás hodně také do přípravy. To teď s odstupem času беру jako plus.“

Co víte o kariéře tatínka?

Michal mladší: „Vím, že v Mladé Boleslavi hrával Českou fotbalovou ligu. Pak působil v divizní Bělé pod Bezdězem. V Kosmonosích to následně byl okres a kraj. Poté už se vydal na trenérskou dráhu.“

Jak Lukáš jste vy vnímal tátu jako fotbalistu?

Lukáš: „Z vyprávění jsem toho hodně slyšel. Oba s Míšou víme, jako kariéru měl. Já třeba ve srovnání s bráchou se v něm víc herně vidím. Myslím si, že nás ten fotbal oba opravdu bavil. Tím, že jsme s bráchou byli dva, tak jsme se za fotbalem hnali mezi sebou. Vlastně tam mezi námi byla konkurence. Ale nevnímám to tak, že by nás táta do něčeho nutil. To v žádném případě.“

Váš bratr je o dva roky starší. Hodně se tedy mezi sebou hecujete?

Lukáš: „Určitě ano. Když to vezmu tak tři roky zpátky, to jsem mu při hře jeden na jednoho nesahal ani po kotníky. Tak si ze mě dělal legraci. Teď se to trošku převrátilo. Už ho udělám rychlostně ...“

Michal mladší: „Asi má Lukáš dar shůry, prostě vyrostl a zrychlil. A já už na něj nestačím. Pořád si ale myslím, že je to hodně vyrovnané. Za posledních pár let ale opravdu fotbalově hodně vyrostl.“

Mimochodem, co vaše kariéra? Jaká zatím byla a je?

Michal mladší: „Prošel jsem celou mládeží v Mladé Boleslavi. Rok a půl jsem si také vyzkoušel mládežnické fungování ve Slavii. Tam mě to

hodně posunulo, zkusil jsem si porovnání v mezinárodním fotbale, absolvoval pár reprezentačních startů. Znovu v Boleslavi jsem si pak zahrál i Českou ligu. Pak jsme všechno zhodnotili a usoudili, že cesta vzhůru bude hodně trnitá. Do ligového áčka mi přišlo, že byly ty dveře trochu zavřené. Spíš to bylo trénování a koukání na fotbal než nastupování na trávník. Usoudili jsme proto, že Kosmonosy po fotbalové stránce budou nejlepší. Odsud se můžu posunout výš.“

Jak přemýšlíte dál ohledně fotbalové kariéry?

Michal mladší: „Moc rád bych právě v Kosmonosích hrál. Pak bych chtěl dodělat Fakultu tělesné výchovy a sportu. Jsem v prvním ročníku. Pokud by pak přišla nabídka třeba z České ligy nebo druhé ligy, tak bych to bral.“

Znamená to, že chcete trénovat jako táta?

Michal mladší: „Je to jedna z cest.“

Všiml jsem si, že samotné zápasy hodně prožíváte. Je to tak? Jste velký nervák?

Michal mladší: „Nervák úplně nejsem, ale nemám rád porážky. Ty nesu těžce. Už jako malý kluk jsem je neměl rád, ale teď to je ještě mnohem víc. A je to, i když hraju na playstationu, tak nesmím prohrát. Jsem prostě soutěživý typ. A ve fotbale je to i tím, že ten táta je na lavičce, tak prostě prohrát nechcete. Jsem na to zvyklý, protože to tak mám od mala – a musím říct, že táta řval většinou jen na mě (smích)...

KUŽELNA MÁ MEZINÁRODNÍ KOLAUDACI, TĚŠÍ ŠEFA KLUBU JIŘÍHO ŘEHOŘE

Kosmonoská kuželna funguje po rekonstrukci druhým rokem. Hostila už mistrovství republiky vojska a policie, v areálu se připravovala i česká reprezentace před mistrovstvím světa v Polsku. Zatím ale právě nedávný šampionát starších žákyň byl tou největší akcí, která se na moderní šestidráze uskutečnila. Více už v rozhovoru s předsedou Kuželkářského klubu Kosmonosy JIŘÍM ŘEHOŘEM.

Jaká to pro vás osobně byla akce v případě republikového mistrovství starších žákyň?

„Opravdu to zatím pro nás byla po rekonstrukci zatím největší akce, kterou se nám do Kosmonos podařilo z Českého kuželkářského svazu dostat. Šampionát byl velmi pozitiv-

ale já to беру jako plus. Vím, co můžu od trenéra – táty – očekávat. On zase ví, co může očekávat ode mě, poradí mi a chce tu hru způsobit tak, aby mi to vyhovovalo.“

Michal starší: „Je to těžké mít syna jako trenéra na hřišti. Teď už je to lepší, protože je dospělý, horší to bylo v přípravce. Ten tlak na něj byl obrovský. Člověk si uvědomuje, že by to tak nemělo být, ale na vlastní dítě zařvete víc než na cizí. Byl takový hromosvod, když se nedařilo. Zpětně si to uvědomuju, ale v zápalu boje je těžké to korigovat. Je umění to vyvážit. Asi to řekne každý trenér, který vedl svého syna ... Ale propluli jsme tím. Teď už jsou naše diskuse klidné. Určitě jsem ale na něj i na mladšího Lukáše přísnější. Myslím si, že jinak to nejde. Ta laťka a měřítka musí být co nejvyšší. Jestli chtějí něčeho dotáhnout.“

Lukáši, co vaše kariéra? Fotbalovi fanoušci vás znají hlavně z ligových zápasů Mladé Boleslavi nebo béčka, za které jste nedávno dal dokonce čtyři branky...

Lukáš: „Vlastně od čtyř let jsem trénoval s o rok staršími. Pomalu jsem si na to zvykal. Takový ten větší skok byl do staršího dorostu. Tam jsem byl o dva roky mladší a hrával právě s bráchou. A to bylo super. Nahrávali jsme si, pořád jsme se na tom hřišti hledali. Postupně jsem pak dostával šanci trénovat v áčku. Než jsem si na dospělý fotbal zvykl, trvalo to tak půl roku. Začal jsem dostávat první příležitosti a chytil jsem se.“

Co to udělá s osmnáctiletým klukem, když dostane možnost hrát první ligu?

„Těžší je zpracovat to v hlavě a je potřeba se hlavně nebát hrát. Je důležité být vidět v tréninku, prosadit se. A hlavně zapadnout do kabiny. Tam je to pro mě obrovská škola. Mám vedle sebe tako hráče, jako Marka Matějovského, Milana Škodu, Marka Suchého. Všichni jsou v pohodě, jak umí se vším pomáhat. S ohledem na to, jakou mají za sebou kariéru, si na nic nehrají.“

Jak vlastně v osmnácti letech přemýšlíte o své kariéře? Bratr mluvil o škole ...

Lukáš: „Já jsem ve třetím ročníku střední školy, za rok mě čeká maturita.

Chtěl bych jí úspěšně zvládnout. Zatím se nechci nikam hrnout. V Mladé Boleslavi bych se chtěl vyhrát tak, aby za mnou stály výsledky. A pak, když třeba přijde nějaká nabídka, to zkusit jinde. Teď mám za cíl pomalu se do stavět do základní sestavy. Těší mě, že právě mladí fotbalisté jako já dostávají v boleslavském týmu šanci. Měl jsem ji od trenérů Jarolima i Webera. Teď s koučem Pavlem Hoftychem jsme si hodně sedli. Do budoucna ve mně vidí, že bych mohl hodně pomoci týmu. Jsem za to moc rád.“

Tak mě napadá. Jak moc se doma bavíte všichni společně právě o fotbale?

Michal starší: „Bavíme se hlavně o škole. I když se tomu oba hodně brání. Pro mě je maturita základ. I když jsem ve fotbalových kruzích propírán, že Lukáše brzdím ve fotbalovém rozletu. Hlavně proto, že už měl nabídky z jiných klubů. Já si ale opravdu přeji, aby ukončil střední školu. Pak se můžeme bavit o něčem dalším. A samozřejmě, že se bavíme i o fotbale, protože to jinak ani být nemůže.“

Jak to vnímáte vy, synové?

Lukáš: „Každý den je fotbalový ...“

Michal mladší: „Mamka už si zvykla.“

Michal starší: „Manželka si mě brala, když jsem fotbal hrával aktivně, takže se mnou jezdila ještě dřív, než se kluci narodili. Teď třeba byla smutná, že je v práci a nemohla za námi na fotbal přijít. Na kluky se chodí dívat téměř pravidelně. Fotbal ji baví. Sice se moc neposunula ve znalostech (smích), na ofsajd se ptá jako každá jiná ženská, ale fotbal má ráda. Hlavně to prožívá. Prostě to jinak být nemůže.“

PAVEL PETR, fotil MILOŠ MOC

Michal Mašek (v červenobílém) v souboji proti Trutnovu, který Kosmonosy doma vyhrály 4:1.